

AJUNTAMENT DE LES BORGES DEL CAMP

XIV Premi Literari Sant Jordi 2003

PREMI POESIA PER A JOVES

La Blava Brava

de Raquel Estrada Roig

I quan desplego el llibre,
ploreu les ones
i ho he guardat aquí.
He descobert un altre diamant.

I rema i rema l'aire,
que em parla baixet, que diu que balli
agafo el corall,
que em farà veure la lluna blanca.
Vindrà l'escalfor que nedarà profundament.

Encara et sento ballarí,
ets les notes que no paren
però s'escalfarà l'ona nova
que tornarà a viatjar immensament.

El pintaria daurat
amb pinzellada solta
el traç seria semblant
a l'ona morta

Als peus la fi,
salada companyia
ens tens confosos
perquè naixem com tu

Series d'aquell color
que et veig a la última hora
que és tan viva quan t'imagino.
Només he volgut parlar per tu.

Escriuré alguna cosa groga
alegre com la claror.
Una muntanya en l'aigua quieta
que té els llums encesos.

Expliqueu-me un conte
que navegaré una altra vegada,
em menjaré una neu tendra
aigua passada congelada.

Carregaré dues maletes,
tranquil·litat i música.
Trauré una rialla i un llapis, i quan torni
tancaré els ulls al món.

LA BLAVA BRAVA

Perfecció espontània
d'imperfecció volguda.
Una paral·lela entre la vida
i el somni per sempre.
De naturalesa dramàtica,
tot el plor d'un món unit.
Un fals romanticisme del cel,
que no l'acaba d'abandonar,
encara li dona una mà
i ell crespat, s'excita
com el bon amant.
El més gran i preciós temperament
dibuixat en cada ondulació.
Immensament recollides les sensacions
apagaran en un sospir
a tots nosaltres:
espectadors

T'escriria el cor
nota d'aigua,
ets la meva música atemporal,
la meva imaginació quan no penso.

Viatjo tant,
tancada aquí,
que vens sempre sense demanar-t'ho
et prego que visquis amb mi, aigua.

El refugi de la por
perquè et mantens
si marxés em despulles
sóc més petita
però et tinc a l'olor, al gust .